

Flying Clipper och
Gamla mastkranen

Presentation

När detta försök att åstadkomma en MVK:s egen tidning framlägges, sker det med den förhoppningen, att därav något skall kunna skapas, som kan bliva till glädje och nytta för oss alla.

Redaktionen förväntar därför, att tidningen skall kunna bli ett språkrör och ett fritt forum för MVK-arna samt ett medel för fortlöpande information.

Redaktionskommittén

Ansvarig utgivare:

Verkstadsdirektör Johan Schreil

Redaktion för detta nummer:

Driftskontoret

FRÅN FÖRETAGSNÄMNDEN:

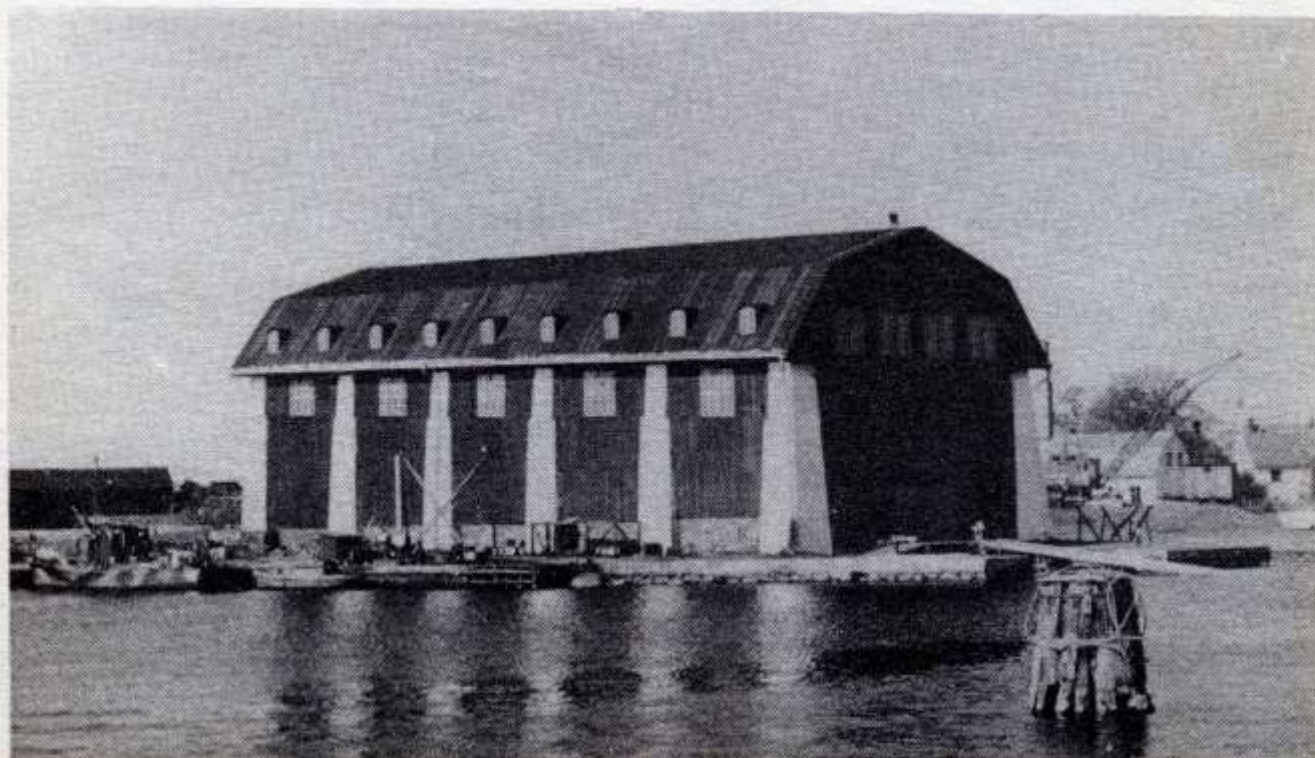
Vid företagsnämndens sammanträde den 10 juni i år väcktes förslaget, att Marinverkstäderna skulle ge ut en tidning. Man beslöt att undersöka möjligheterna, då en sådan tidning kunde fylla ett sedan länge känt behov av kontakt med de anställda för information m.m. Nämnden uppdrog åt driftingenjör Andersson att utarbeta ett förslag. Sedan dess har det arbetats flitigt och nu har vi fått det första exemplaret av Marinverkstädernas egen tidning i vår hand. Vi hoppas, att den skall fylla sitt ändamål och att vi genom den bättre skall kunna lära känna och förstå varandras problem och glädjeämnen.

Företagsnämnden, som ju är ett organ för information och samråd mellan anställda och företagsledningen, har hittills i år haft tre sammanträden. Informationer

lämnas varje gång om verkställda och planerade anskaffningar av maskiner och annan utrustning, arbetstillgången genomgås ingående och de ekonomiska problemen diskuteras. Förslagskommittén har haft flera förslag till beredning och för att stimulera förslagsverksamheten har ett cirkulärmeddelande skickats ut till alla anställda. Du har väl läst och begrundat det? Det är nu bara nämndens förhoppning, att denna verksamhet skall bli ännu mera livlig. Den syftar ju till att ernå förenklingar och förbättringar i driften.

Detta är bara några exempel på de frågor, som behandlas i företagsnämnden. Genom arbetarnas företagsråd kan Du få närmare informationer och även själv framföra Dina synpunkter på problemen.

R.W.

" Överingenjören har ordet:

En personaltidning är ett utmärkt forum, där aktuella frågor kan läggas fram fritt ur hjärtat och där författaren

synpunkter oförvanskade kommer till läsekretsen.

Det är naturligtvis mest angenämt att skriva en artikel med ett glatt och uppiggande innehåll, men det är inte så lätt alltid. Ordspråket säger "Varav hjärtat är fullt talar munnen" och för mitt vidkommande är det just nu fullt av bekymmer - och allvarliga sådana.

Jag frågar mig vart har den gamla erkända yrkesstoltheten och ansvarskänslan tagit vägen? Är det ett minne från förr som det bara talas om? Är traditionen bara munväder?

Det är säkert bara en ringa del av verkstadsvargarna, som jag får reda på och det är bara de allra värsta som kommer på mitt bord, sådana saker som upptäckts utanför varvsmuren och det är detta som är så upprörande.

På försommaren reparerade vi en axel med svänghjul för Emaljerverket i Kallinge. Hjulet var fäst med en kil, som skulle vara pas-

sad. Nu var den inte det vid leveransen och efter en tids drift gled den ut och knäckte hela maskinstativet, som den var inmonterad i. Totalkostnaden för Emaljerverket och MVK överstiger 10.000:- kronor jämte kostnaden för driftstopp i tre veckor för en produktionsmaskin.

Vi tillverkar centralinstrument för de nya jagarna Halland och Småland. För en månad sedan brast en axel till höjdriktningens begränsningen. En undersökning visade att en ful varg reparerats okunnigt och i lönnedom. Det är en så förkastlig handling att ingen form av försvar kan dämpa de känslor av indignation, som gripit dem som fått kännedom om fallet.

Som avslutning - en stilla bön till alla - försök att vara ärliga. Tala om när ni gör ett fel i stället för att smyga undan med det. Det är bättre att ta en "utskällning" för ett fel just när det är gjort, än att bli upptäckt genom en förorsakad skada. Där om kunna vi väl alla vara ense.

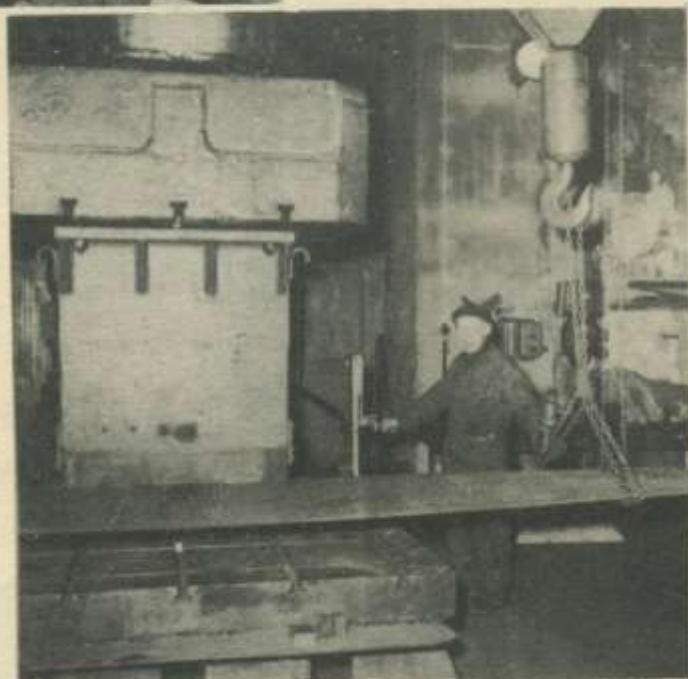
A. Gustavsson

AV FÖRETAGSNÄMNDEN BELÖNADE IDÉGIVARE

Maskinuppsättare Harry Sandin har uppgjort ett förslag till verktyg för upprymning av skeva hål.

Plåtslagare Sigurd Wessman har förbättrat manöveranordningen till 750-tonns skeppsbyggeripressen i plåtslagareverkstaden.

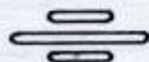
Utrustningsarbetaren Erik Andersson hade en idé om utformningen av en hängställning vid arbeten på fartygens för- och akterskepp.

HAR KANSKE OCKSÅ DU
EN BRA IDÉ?

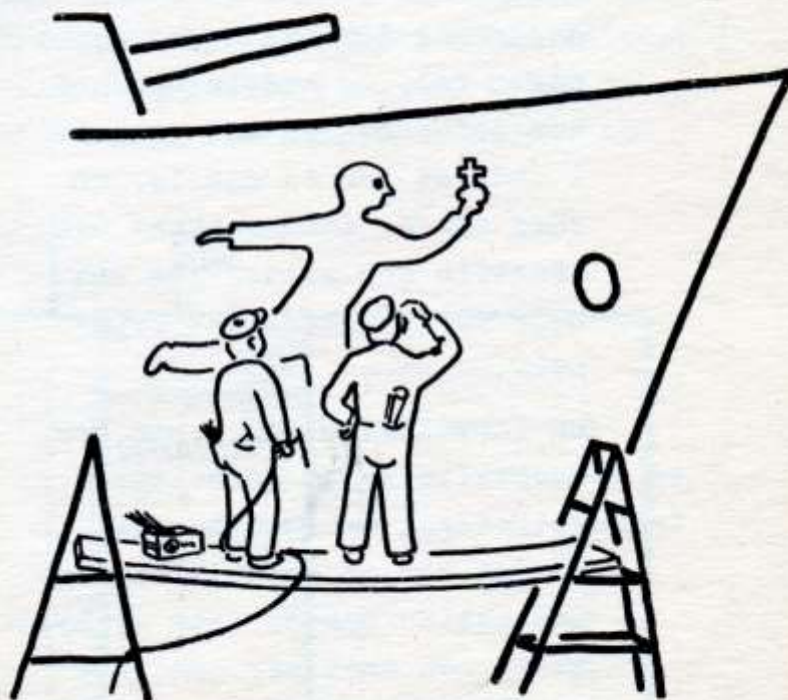
I en båt utanför verkstadskajen höll några man på med ett arbete. Bland de som befann sig i båten var även en som i vardagslag kallades "Sockerbetan". En förman G., som stod på kajen, hade något att säga till dem som var i båten, varför han ropade: "Hör han Sockerbetan se till att" "Hut", skrek den tilltalade, "vem f-n är sockerbeta för er". G: "Sjåpa er inte karl, det vet väl hela varvet, att dom kallar er för "Sockerbetan".

Snickare P. brukade alltid plocka sin unika full med träbitar, när han gick hem efter slutat arbete. De va' så bra att lägga i kaminen - och varmt blev det i hans dragiga stuga. En kväll, när han som vanligt hade lastat sin unika och skulle gå ned för trappan i verksta'n, brast unikaremmen. Alla träbitarna flög iväg med dunder och brak. Mariningenjör G., som befann sig i trappan, tittade barskt på den förskrämda snickare P. "Va'är det här", utbrast G. "Träbitar", sa P. "och de' ä' andra gången di jäklarna skojar me' mej o' stoppar skräpet i min unika. Men vänta dom" "Ja, bara ge dom", sa G. "De' är dom värda, när dom är så dumma".

Tackelarbetaren J., känd som en butter och ilsken herre, kom en dag i ett glatt och uppsluppet humör in på sin arbetsplats. När den första förvåningen lagt sig, frågade en av hans arbetskamrater, om J. hade vunnit på lotteri. "Nästan", sa J. "Vunnit har ja'gjort för ja' köpte en åttondels famn ve',men fick bara räkning på en kvart!"

HAR DE' VÄTT NÄN J-L OCH KLOTT-RAT PÅ RITNINGARNA NU IGEN ?